

Լեզուագիտական մանրամասնութիւնը բնդհանրապէս ցամաք են, և կարելի չէ ողեւորուիլ ձայնից քննութեամբ կամ անոնց յարառե փոփոխութեանց ուսմամբ. տակայն այնպիսի մանր քննութեանց վրայ հաստատուած են հիմունք զիստութեան: Ձանոնք անտես ընկելէն կը հետեւի պարզապէս երևակայական ստուգաբանութեանց մէջ մնլորիլ, որոնցմով մեծ կերպարանափոխութիւն կը կրէ լեզուին պատմութիւնը, յաճախ նաև զայն խօսող ժողովրդեան... Տարակոյս շիկայ որ լեզուաքննական ուսումը, բոլորովին շիպիաի խեղողով, — ասանկ ըսենք, — ձայնախօսական մասովը. իման զի ձայնէն զատ՝ կան նաև բամ կամ իմաստք՝ որոց ներկայն և անցեալլ արժան է ուստամասիրել: Դժբաղպարաօք՝ ձայնից ուսումը այնքան զժուարին չորդ է լեզուաքննի համար որ ժամանակը իրեն կը պակսի խորը թափանցելու ի պատմութիւն պաշտաման բարից և կազմութեան իմաստից. և հարկ է որ բարերաստիկ սեպէ ինց զինքն եթէ կարող ըլլայ ժամանել յուսումն կազմութեան բարից և քերականական փոփոխութեանց: Պէտք է նկատել և զայն որ արդի լեզուաքննութիւն, Պորի ընտիր երկասիրութեանց երկենալէն ի վեր, կանկ շառնոր մասնաւոր լեզուի մը, եւս առաւել գաւառաբարբառի մը վրայ, ըլլայ գրական կամ ոչ. այլ հարկ է որ իր քննութեանց հիմն զնէ լեզուի մը ամէն կենդանի կամ անետացած գաւառաբարբառներու վրայ, և այս կերպով ձեռք բերուած արզիւնքը բաղդատէ այն երեւոյթներով որ կրնան նկատուիլ ուրիշ ամէն համազգի լեզուաց և գաւառաբարբառներու հետ: Ասով կը յայտնուի որ լեզուաքնին հայագէտ մը ըլլալու համար այս օրուան օրս բառական չեն կրնար սեպուիլ միայն համեմատական բանասիրութեամբ ստացուած զիտնական աեղեկութիւնը և հմտութիւնը:

Հարայարձի

ԴՐԱՆՍԻԼՈՒԱՆԻՌՅ ԵՂԻՍԱԲԵԹՈՒՊՈԼԻՍ

ՔԱՂՋԻՆ ԱԶԴԱՑԻՆ

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ ՕՐԵՆՔՆԵՐՆ ՈՒ ՎԱԼՈՎԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՆ

(Տես յէջ 429)

ՔԱՂՋԱԲԱՑԻՆ վարչութեան վարձակալներուն համար առաւած առաջին կանոնադրութիւններուն կը հանգիսինք կարողոսի առանձնաշնորհութեան կոնդակէն հինգ տարի ետքը, կամ 4738 ին, երբ քաղաքն ասոնց համար օրէնքներ կը զնէ թէ ինչպէս պիտ' որ ըլլայ իրենց քաղաքավարութիւնն ու վար-

մունքը կալուածատէրներուն հետ : Ասոնց մէջ կը գտնենք, ի մէջ այլոց, — 1 . Որ տան տէր մը, աղա մը, կամ քաղաքացի մը, որ իր վարձակալն՝ իւր ազարակէն, որ և իցէ պատճառի համար վուշնտած է, բացարձակապէս արզիկեալ էր, որ այն ծաղան կամ վարձակալն ուրիշ աղա մը իրեն ծառայութեան, իրեն վարձակալութեան մէջ առնուր : Ասոր գէմ բնող պնդապահ աղաշան-կ'ըսէ օրինադրութիւնը—որ քաղքին որոշածն ու հրամայածը տաքի տակ առնուր կը յանդգնի, 24 հունգարական ֆիօրին տուգանք պիտի վճարէ : — 2 . Ամէն մէկ վարձակալ, եթէ տիրոջ տներուն մէջ չի նսափր, պարտաւորեալ է շարաթն երկու օր իւր տիրոջը ծառայութիւն ընելու : Թէ որ զսւարովը բանի տիրոջն, այն ատենը, բաւական է, որ շարաթը մէկ օր ծառայէ իւր կալուածատիրոջը : Բայց աւէրն, առաջին, ինչպէս նաև երկրորդ գէպքին մէջ պարտաւորեալ է զինք կերակերլու : — 3 . Ամէն մէկ տաւառու վարձակալ, միայն իր տիրոջն հաւանութեամբը կրնայ անէն ելլել : Վարձակալութիւնը թողած ժամանակը հաշիւ պէտք է տալ գործած բաններուն վրայօք . և թէ որ գործին կամ վճարմանըին նկատմամբ, բանով մը պարտական մնացած ըլլայ իւր կայսածատիրոջն, այն մնացած բանը հասուցանելու և լնցցնելու էր : Վարձակալն, որ առանց իւր տիրոջն կամաց, տնէն ելլեր կամ փախչէր և կամ ուրիշ աղայի մը ծառայութեանը մէջ մանէր, նոր աւէրն երեք հունգարական ֆիօրին տուգանք պիտի՝ որ վճարէր . իսկ ելած կամ փախած վարձակալն, տիրոջը հասուցանելի վարձքէն կամ աշխատութենէն զատ, թէ երեք մարիալ պիտի տուժէր ու թէ միանգամայն քաղքէն պիտի պարուտէր : — 4 . Այն վարձակալն որ տիրոջմէն փախչելէն ետեւ նորէն ետ դառնար, ալ տիրոջը հետ գործ ու առնելիք տալիք չունէր ամենեւին : — 5 . Վարձակալին համար՝ իւր տէրը քաղքին տուրը տալու էր, տարուէ տարի մէկ ֆիօրին և 20 տակ . տալ շուզողը՝ կրկնը պիտի տուժէր : Այն զրամ՝ կրնար տէրն ետքէն իւր վարձակալին վճարել տալ, բայց կրնար ալ թողու :

Ահաւասիկ այս որոշմունքներն ըստ տարեզրին :

« 1738 Դեկտեմբերի 16 .

Եղաւ Հապաւութիւնն ի քաղաքն Ելիզարէդան վրյասնի մայերնուն ¹ համար, այսինքն օլախնուն, օրօնք օր կի կենան : Թէ օր ըլար մէկ անպէս բան մը, օր քաղաքն կամ մայերնուն աղաշան վարէր կամ վարէկին, նա անպէս մայերնին աբաօլուտէ ըսջուու չի ըլլայ օգկայ աղաչի արնելու ըզլարած մայերնին : Ու թէ օր գոտիր մէկ անպէս ամսուր աղաշայմը, օր հակէր ըզքաղքին կացը, նայ այնպէսն անպատճար ունէնայ տալու ճուրում մարդի 24 » :

« Ամի Տեսան 1739 նին, ունիս 20ին Ելիզարէդան ժըլէրնուն սէպն

1. Գերմաներէն Մելեգու, հունգարէրէն տայօր, կը նշանակէ . կալուած, ազարակ :

հասպատիլ է Պատուելի Դրվնաճըն, թէ ինչպէս ըլայ նըստելն կամ կենալն քաղքըցց մայերնուն մէջ. և այն :

1. Ամէն մէկ ժըլէր¹, ունէնայ իւր աղաշին. այսինքն տանը տիրոջն բանելու մէկ շաբդուն. ու ամէն շաբդու, ինչիան ի տներուն մէջ չի կէնայ նայ, երկու օր, ինքը ժէլէրը մէնը. ու թէ օր տարով բանի ու արաօլ, նայ մէկ օր մը ունենայ բանելու շաբաղը. ու աղաշան, տանը տէրը, տանելվով ունէնայ բրնէլու ըզմէլէրը :

2. Ամէն ժըլէր ունէնայ աղաշին խրէրօլին² էլէլու տներուն դուռ : Իփ ուղենար էլէլու նա, ունէնայ մէպ նասէլու աղաշին հետ, թէ հախի ու թէ բանելուն, ինչ բանիլէ, ու ինչ մնացիլէ բանին կամ տանը հախին, որ ունէնայ լմընցընէլու ժըլէրը, թէ տանը հախը, թէ բանելը. Ու թէ օր զբավէր այնպէս ժըլէր, օր արանց աղաշին խրէրին էլէր տներուն, կամ փախչէր օղկայ տեղ, կամ օղկայ աղաշին անէրու մէջ մըստուք նայ, զանպիսի աղաշան, որն որ բրիմիդ անէ³ զգարանց խրէրի ելած ժըլէրն նայ, ունէնայ ճուրում տալու Յ մաճրի Պատուելի Դրվնաճին. ու ելած ժըլէրն ալ ունէնայ տանը տիրոյն տալու, բանէն ու հախէն դուռ Յ մարիալ ու համ աքսորած ըլայ այնպիսի ժըլէրն քաղքէն :

Դարձեալ զիտացիի օր, օր միջոկւանը⁴ փախչի ու ալիի դարնայ, նայ, աղաշին, օրին տներուն մէջ կեցած ըլայ նայ, ալ շատ բան շտանէնայ հետը իբրմալ փնտրէլու, այսինքն՝ ժըլէրն ո :

Ա 1745 ունիսի 48.

Խորհուրդ եղաւ և հասպատեց Պատուելի Դրվնաճըն, վասն թէ կի որ աղաշան և կամ քաղքըցին, որ ունէնայ մայերն, առն և ուղենայ որ բըրնէ ժէլէր նայ, ամէն մէկ ժէլէրին սէպն, ունէնայ Աղաշան ժէլէրին սէպէն տալու քաղքին 4.20 պան : Այս ըսդակէն պի քաղլի նոր տարուն ամէն տարպայ. և այս հասպատութիւնը եղաւ հասպատ մնալու սէպն : Վօֆոր շուզենար տալու ըզ 4.20 պանը նայ, տայ ճուրում Պատուելի դրվնաճին 240 պան : Նայեւ այս ըսդակէն ըսդապաէյ Աղաշին օր արնու ժէլէրին մօտէն, արանձ Պիրօփիալ. և ուղենայ նայ կլայ պօշալ անելու ո :

Թէ որ ագարակ մ'ունեցող աղաշան կամ քաղաքացին, անոր մէջ երկու կամ երեք տուն ունենար, հոն՝ մէկ վարձակալէ մ'աւելի պիտի չկարենար պահել : Ասիկայ կրնար մաճար կամ վալաք ըլլալ : Բայց աւելորդ աներուն մէջ աղգային կրնար պահել : Օտարածին վարձակալը՝ մէկ կոլէ մ'աւելի չէր կրնար ունենալ. սակայն էշ՝ չորս ալ կրնար պահել : Այս, ինչպէս նաեւ :

1. Ζειλέր, հունգարերէն է, կը նշանակէ, վարձակալ :

2. Կամօքը, զիտութեամբը :

3. Անտարակոյս, ընդունիլ, առնուլ պիտ'օր նշանակէ :

4. Ժէլէր կամ ժըլէր բառին հետ նոյնանաւն է :

խող ու հաւ հրաման շունէր պահելու։ Աս օրէնքին դէմ ընողը 42 հունգարական ֆիօրինի տուզանց պիտի վճարէր։

Այս օրէնքը երեք տարի ետքը նարոգուեցաւ եւ ամրացուեցաւ, ու ըսուեցաւ թէ, Աղաչա մ'որ վեց տան ալ ունենար, ու մէկ տուրք մը միայն վճարէր, մէկ վարձակալ մը միայն կրնար պահել։ Բայց հայ, այնչափ կրնար պահել որչափ տուն ունենար։ Ասոր պատճառն ալ կ'ուզէ տալ օրէնսդրութիւնն երբ կ'ըսէ. « Շատ տեսակ պատճառներու համար կը փափաքինց որ փեշութիւնը հեռացընենց մեր քաղքէն »։ — Շատ տեսակ պատճառներէն մէկն էր այն, որ հայր տովորութիւն ունէին շատ մը օտարազգի վարձակալներ պահելաւ։ Օրէնսդրութիւնը կը վախնար, որ ըրլայ թէ օտարածինց ժամանակաւ բազմանալով՝ հայր սկարանան ու բռնած տեղերնին թող ասալու սահպուին։ Աս վտանգաւոր բանէն բոլորին ազատելու համար, վարչութիւնը հրամայեց կալուածատուրներուն, որ իրենց վարձակալները հեռացընեն քովիթրնէն։ այս բանին գրիծաղրութեան ժամանակը գրաւ, 1749 Ապրիլ ամսոյն 24ին։ Այն աւատատէրն որ վարձակալը չհեռացընէր իր կալուածէն, 42 հունգարական ֆիօրին մուգանց պիտի վճարէր։ այսու ամենայնիւ վարձեալ զվարձակալը քովիթրնէն հեռացըներու էր։

Վարձակալներուն վրայօթ եղած այս օրէնքներն ու կարգադրութիւնները յաջորդ կերպով ու խօսքերով անցուած կը գտնենց քաղաքային վարչութեան պաշտօնական զրութեանցը մէջ։

« 1745 Դեկտեմբերի 8ին Էլիդարեղան։

Եղաւ խորհուրդ վասն մայերնուն սէպըն այսինքն թէ հի օր մէկ Աղաչան և կամ քաղքըցին, որ ունէնար 4 մայերմն և զան մայերին մէջ ունէնար 2 կամ 3 տուն նայ ըսլօպօս չիլայ աւելօքըն մայերճի բըրնելու քանծ մէկըն տարը մայերն կը այսի թէ մամար և այլն, տարը աւելօք տներուն մէջ հայ կը այս բըրնէլու։ տարը օտար մարդու ըսլօպօս չիլայ տալու ըզտաւնըն։ Նմանապէս զան մայերճին ըսլօպօս չիլայ, օր ունէնայ աւելօք կով քանծ մէմն։ տարը եկներ կը այ 4 ալ բըրնէլու։ Ածըն ըսլօպօս չէ, և ոչ խօզ, և ոչ հաւ։ տարը կօլըն 1 Փորդով, օր չի կարնայ ասելու մայերճին թէ ֆօրդերն զատ մէկ կալին։ Անոր համար կու զըրմի, օր մընայ հասդաւ։ ու չի հնազանդողըն այս կապին, պիտայ զնուրումն անպատճար 42 մամարի։ Պատուելի զընաճին»։

« 1748 Դէկտեմբերի 23ին։

Գօնֆիրմօվագ եղաւ վասն մայերճօցըն սէպն, այսինքն օր 1745 ի մեջի հասպատած հասպատութիւնը կապ մնայ, զայն ճուրտամօվըն բայց անպէս, օր մէկ տալիք արլիզ Աղաչան։ մազար ունէնայ նըմայ 6 տուն կամ աւելի պակաս, նայ զան Աղաչան ունէնայ նմայ մէկ ժըլէր բըրնէլու օլախ, բայց հայ կը այս բըրնէլու քանի տուն օր ունէնայ նայ։ Էւ զայս գօնֆիրմացիան

անոր սէպըն հասկասվեցաւ, օր զգեշըն հերրցնունք քաղքէն շատ թըրլու պատճառու սէպըն: Եւ դէր տըրմէցաւ գէրմին այս մարդիգոցըն սընճօրծին, օր դու հանէ կազտան ըզմայերծին և թէ չի հանէ նայ, պի ճուրումի 12 մաճրի, և ամենը դու պի հանին զաւելօն այսինքն մայերծին: Եւ այս կապըն բօլինդակ քաղքըցոցը վրայ հասկատած է »:

Ուրիշ կարգավորութիւն մըն ալ կը գոնենք տարեգրոց մէջ, այն փարձակալներուն նկատմամբ, որոնք քաղաքային վարչութեան շրջանին մէջն էին: Որովհետեւ բնականապէս ասոնք ալ ասլիք ստուծներուն ցանկին մէջ անցուած էին, շատ հեղ հանդիպեցաւ օր ասոնցմէ շատոնք փախած և կամ մեռած ու աղքացած ըլլալով՝ իրենց վճարելիք տուրբը քաղաքը վճարեց: Վարչութիւնն, որպէս զի այս իրեն համար շատ անհանդյ ծանրութեան բեռնէն ազատի, հարիւրոց ժողովոյն հաւանութեամբն որոշեց, օր այնուհետեւ կալուածառեալք, պատասխանատու ըլլան իրենց վարձակալներուն համար: Ու եթէ անոնցմէ մէկր փախչէր կամ մեռնէր, տէրն, օրուն ծառայութեան մէջն էր աներեւոյթ եղած կամ մեռած վարձակալը, անոր պարագը՝ քաղքին հատոցանէ: Թէպէս և վարձակալաց հոգաբարձուին զործն էր անոնցմէ տարուէ տարի պարտասորեալ տուրբն ուզել ու առնով, բայց թէ օր վարձակալն ի վիճակի ըլլար հատուցանելու, այն ասեն տէրը պէտք էր վճարել: Ես եթէ վարձակալը՝ շարժական բան մ'ունենար. օրինակի աղազաւ, կահ կարասիք, անասոն, տուար և այլն, զանոնք չէ թէ վերատեսչն, այլ կալուածատէրը պիտ'օր կարենար առնուր իրմէն: Տան տէրն անընդմիջապէս վերատեսչին վճարելու էր իւր վարձակալին տալիքն ու յետոյ վարձակալին ստացուածը կամ տուարը ծախելով՝ կալուածատէրն իր առնելիքը պիտ'օր առնուր՝ ըստ նախասահմանեալ օրինաց: Տան վարձքով նստող հայերն, այս օրինաց տակ էին իյնար, այլ միայն ստարածինները:

Ա. Փիփաս

Հարայարեղ

